

SBOROVÝ DOPIS

Měsíčník Sboru Křesťanské společnosti Praha / ročník 20

ÚVODNÍK

HOŘÍ NÁM SRDCE?

Když uviděl zástupy, byl nad nimi hluboce pohnut, protože byli utrpení a sklíčení jako ovce, které nemají pastýře. Tehdy řekl svým učedníkům: "Žeň je velká, dělníků je však málo. Proste tedy Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň." Mat 9, 36 – 38

To, že se nazýváme křesťané, jsme nevymysleli my, resp. naši předchůdci ve víře. To vymysleli pohané v Antiochii. Když se dívali na místní sbor, tak jeho členy začali nazývat kristovci. Prostě na nich bylo vidět a taky o tom asi hodně mluvili, že patří Ježíši Kristu. Byli jeho učedníci a skrze to se jejich život měnil. Prostě se od Ježíše učili.

Nejinak by to mělo být s námi. Pokud jsme skutečně křesťané, a to se nepozná podle toho, zda chodíme do shromáždění, ale podle toho, že následujeme Krista, měli bychom se měnit do Jeho podoby. Měli bychom žít jako On. Měli bychom mít stejné vidění světa jako On. Měli bychom usilovat o stejné věci jako On. A co je pro mne nejzajímavější je to, že proměna do Jeho podoby u mne není tolik odvislá od mé snahy, ale od toho, nakolik chodím s Ježíšem, nakolik Ho následuji.

Četl jsem text v Matoušově evangeliu a přemýšlel o tom, co cítím já, když vidím zástupy. Někdy nic, někdy jsou mně lidé v zástupu lhostejní, někdy mně dokonce vadí. A přitom jsou stejní jako lidé v době Pána Ježíše. Speciálně v naší zemi lidé často vypadají dosti sklíčení. (Jednou na obědě v restauraci se ptal jeden náš zahraniční host překladatele, co se těm lidem, co tam jsou na obědě stalo, že vypadají tak smutně. Překladatel odpověděl, že nic, že Češi tak vypadají stále. To není vtip, ale skutečně se to stalo). Když Ježíš viděl zástup, byl pohnut. Já často pohnut nejsem. Proč? Protože mně na lidech kolem mě ještě nezáleží tolik, jako záleželo Pánu Ježíši. Ale vidím změnu. Už mně na nich přeci jenom záleží více než dříve. A začínám prosit, aby Bůh poslal dělníky a oni mohli být zachráněni. A když se začnu modlit, tak zjišťuji, že mně na nich začíná

záležet více. A tak je už jednodušší se modlit a dokonce se nechat vyslat jim nějak sloužit. Vidím změnu ve svém srdci. Ještě nejsem tam, kde byl Ježíš, ale jsem Jeho postojí blíže, než jsem mu byl při mém uvěření. Máš podobnou zkušenost?

Jako vedení sboru jsme viděli, že potřebujeme pro zvěstování evangelia znovu zahřít. Potřebujeme, aby naše srdce hořela pro ztracené více než dosud. Proto máme letos zvěstování evangelia jako svou prioritu. Proto jsme na přelomu září a října připravili akci Dny Dobrých Zpráv (Děkuji všem, kteří jste se modlili, věnovali čas službě nebo přispěli finančně. Nebylo to marné a stálo to za to.) Myslím, že se akce podařila a že my všichni, kdo jsme se zapojili, jsme byli povzbuzeni. Proto pořádáme Kurzy Alfa. (Mám osobně radost z možnosti tam sloužit a mluvit s lidmi, kteří dosud nevěří, o Pánu Ježíši. Úplně tomu nerozumím, ale zvěstovat evangelium mne vždy občerství.)

Proto děláme další evangelizační aktivity a každého povzbuzují k osobní evangelizaci mezi svými příbuznými, známými, spolupracovníky a spolužáky. Přinášet život druhým rozněcuje život v nás. Pán Ježíš žil ve stejném těle jako my a zápasil s podobnými problémy jako my. V každé situaci však byl příkladem toho, že ostatní jsou Mu přednější než On sám. Místo aby byl pohnut svými těžkostmi, díval se kolem sebe a byl pohnut tím, co prožívali lidé, které viděl. To je pro mne velkou motivací.

Když odhlédnu od sebe a podívám se na druhé, možná uvidím stejné věci, jaké viděl Pán Ježíš, a nechám se jimi pohnout. Ježíš mně v tom je příkladem. Čím více budu s Ním, tím více mne ovlivní a promění. A když se nechám pohnout a začnu se modlit, tak mám velkou naději, že se stanu součástí toho, co Bůh dnes koná. Učedníci to tak prožili. Byli vysláni a stali se z nich rybáři lidí. To je nádherné povolání. Chceš se k němu také nechat vyslat?

Oni vyšli a vyhlásili všude evangelium, Pán pracoval s nimi a potvrzoval to slovo znamením, která je doprovázela. Amen. Marek 16,20

Lubomír Ondráček

SLOUPEK

Milí čtenáři,
říjen byl plný událostí, ze kterých vám přinášíme fotografie, rozhovory a svědectví. Především to byly Dny dobrých zpráv, pak začala na Palmovce společná Alfa (ale o tom až příště), a také jsme navštívili naše misionáře v Chorvatsku v Rovinji. Říjen si u moře už moc neužijete, ale o to víc času jsme měli na povídání, společné modlitby, i večerní posezení u ohně. Radostné rozhodně bylo, že od minula jim přibývalo ve sboru několik lidí, někteří se připravují na křest.

Krásný podzim vám přeje

Tomáš Božovský

[HTTP://PRAHA.KAES.CZ/](http://PRAHA.KAES.CZ/)

FAKT SE MI MOC LÍBÍ TA TVÁ BIBLÉ, TATI, JAK SE TO ZAPÍNÁ?

Z ANGLIČTINY PŘELOŽIL TOMÁŠ BOŽOVSKÝ
COPYRIGHT GOSPEL COMMUNICATIONS INTERNATIONAL, INC - WWW.REVERENDFUN.COM

PŘEČTĚTE SI

Dny dobrých zpráv 2-5

Betel po česku 6

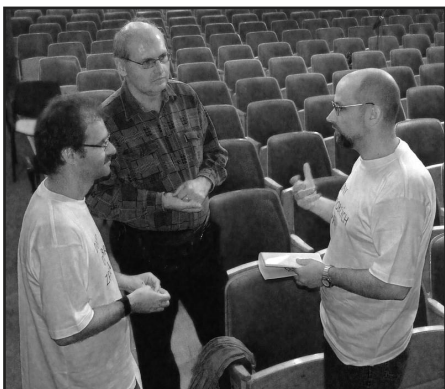
Princezna na hrášku 7

Fotoreportáž z Rovinje 8

Starší na výjezdu 9

DNY DOBRÝCH ZPRÁV - JAKÉ BYLY?

Když se ohlédnete za šesti dny dobrých zpráv, co vás napadne v této souvislosti jako první?

Jaroslav Sloboda: Úspěšná akce, která stála za to.

Lubomír Ondráček: Radost, že se to povedlo. Že přišli lidé, kteří Boha ještě neznají. A že se akce, myslím, líbila a povzbudila zapojené křesťany.

Vladimír Vácha: Prima čas strávený na kvalitní křesťanské kultuře s bezvadnou partou motivovaných a nasazených služebníků. Výborná příležitost, jak oslovit nevěřící lidi. Zkrátka super podnik.

PONĚLÍ FRÝDLANTŠTÍ DRAMATICI

První večer prvního ročníku festivalu Dny dobrých zpráv máme za sebou.

Frýdlantští dramatici nezklamali a zhruba stovku přítomných bavili (s přestávkou) přes dvě hodiny. Jejich „sociální drama“, jak své skeče nazvali, kromě humoru přineslo i exkurz do soužití muže a ženy či do důsledků nerozhodnosti.

Jak byste Dny dobrých zpráv hodnotili?

JS: Hodnotím akci kladně, protože se naplnilo to, co jsem očekával. Že to je pro naše přátele a známé, aby slyšeli o Bohu a to se také stalo.

LO: Podařilo se, že programy byly skutečně kvalitní. Není nutné se za ně stydět. Potom to, že lidé, co Boha neznají, se nechali pozvat. A také zapojení všech generací, jak mezi účastníky, tak v pořadatelském týmu.

Zklamala mne nízká účast na modlitebních před akcí a přeci jenom jsem čekal o trochu více zapojených členů sboru do zvaní i akce samotné.

VV: Osobně jsem čekal větší účast, jak lidí ze sboru, tak více pozvaných. Návštěvnost mezi 70 a 130 lidmi není špatná, na první ročník.

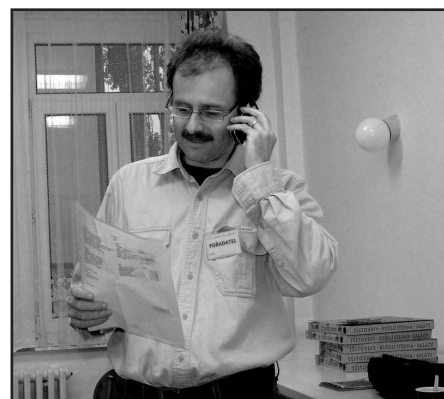

Na druhou stranu se o festivalu mluvilo ve sboru tak dlouho a tak intenzivně (alespoň pokud mohu posoudit z roviny celosborové - Sborový dopis, sborová shromáždění, setkání služebníků atd. a z našeho regionu Střed), že opravdu nechápu to malé nasazení na modlitebních před akcí a taky relativně malý okruh těch, kteří se přišli podívat a ještě menší těch, kteří někoho pozvali. Asi je v nás příliš zakoreněná nedůvěra, že by sbor mohl zorganizovat nějakou dobrou a kvalitní akci. Ale naopak, na těch, kteří přišli a třeba i někoho pozvali, bylo vidět nadšení a to mě ohromně povzbudilo. Slyšel jsem několik svědectví o tom, jak tam Bůh s lidmi jednal. A to je důvod, proč jsme to dělali. Takže bych řekl, že účel to splnilo a zaváhal ten, kdo tuhle akci nenavštívil. Výborný byl nápad s rozdáváním Nových zákonů, rozdalo se jich na poukázky přes 140. Trochu mě mrzí, že relativně malý ohlas měla poukázka na úvodní večeri na Kurzech Alfa, která byla na vstupence.

Který večer se líbil tobě osobně nejvíc?

JS: Několik. Frýdlantští dramatici mě ohromě pobavili, u divadla Klap jsem si poplakal, u skupiny Michael zavzpomínal na staré rockové časy a dokonce jsem si zahopsal.

LO: Dlouho jsem se nepobavil tak, jako na Frýdlantských dramaticích. Wessani mne nadchli nasazením pro zvěstování evangelia - texty byly výborné. (Jarda Sloboda se mne

ihned po skončení snažil nalákat do vznikající hip-hopové sborové skupiny, ale to jako své povolání necítím :-)) Ale největší bomba bylo vidět sborovou střední generaci poskakovat při koncertu Michael. Třeba Vláďa s Jardou to fakt rozbalili. A jedna nenápadná tichá sestra zvládala takové taneční figury, že jsem s odpuštěním „čuměl“. Přeci jenom - druh rocku skupiny Michael je hudba našeho mládí...

ÚTERÝ IVETA KUŽELOVÁ SE SKUPINOU

Druhý večer nadchla asi osmdesát diváků na svém recitálu folckrocková písničkářka Iveta Kuželová s kapelou. Hlubokou niterní výpověď autorských textů doplnily multimediální projekce, výrazový tanec či recitace básní. Uším posluchačů lahodily i mistrovské výkony kytaristy Ondřeje Maliny nebo flétnisty Pavla Křižovenského.

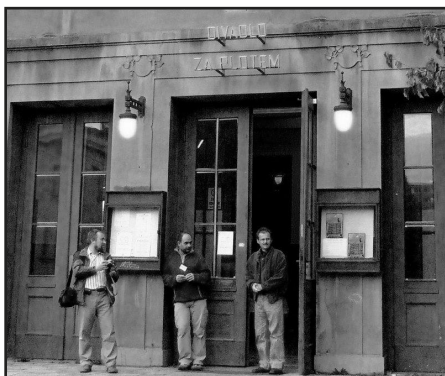
VV: Asi bych mohl říct, že středa, kdy jsme hráli my :-). Ale ne proto, že bychom byli nejlepší, ale proto, že mě víc baví dávat, než brát. Ale jinak se mi líbilo asi všechno. Trochu méně dotčený jsem byl z hip-hopu a gospelu, není to moje krevní skupina. Ale i tak bylo vidět pomazání a nadšení, se kterým všichni šli do svých představení a koncertů a to je inspirující. Po delší době jsem byl na rockovém koncertě

a, i když Michael hraje trochu něco jiného, než na co jsem chodil, vrátil jsem se do mladých let a pořádně si „zařádl“ :-).

STŘEDA KAİROS II - KŁAP

Ve středu se festival Dny dobrých zpráv přesunul do Divadla za plotem v areálu Bohnické léčebny. Téměř osmdesát diváků shlédlo představení Divadelní společnosti Kairos II s názvem KŁaP. Výborný výkon hlavní hrdinky Olgy, mladé prostitutky, která umírá na AIDS a hledá smysl svého života, v podání Moniky Kordulové, dohnal některé diváky až k slzám.

Možná poprvé na tomto festivalu zaznělo z úst Ježíše v triologu s Buddhou a Mohamedem jasné slovo evangelia o jedinečnosti cesty spásy skrze Krista. Odezva diváků byla přesto příznivá.

Nevěřící lidé tam byli, ale čím to může podle vás být, že se nám jich nepodařilo pozvat více?

JS: Byla to akce první svého druhu, takže nasazení a očekávání bylo spíš menší, ale já byl rád, že lidi chodili a zvali své známé.

LO: To nevím. Jejich účast mně nepřipadala špatná. Kdy se nám jich podařilo v posledních dvou letech někdy přivést více? Ale možná jeden důvod je. Zatím nemalé části sboru srdce pro ztracené nehoří.

VV: Podle mě jich tam bylo docela dost, odhaduji, že tak vždycky pětina až čtvrtina sálu byli lidé alespoň mě neznámí. To není málo, kdy naposledy se nám podařilo oslovit během týdne tolik nevěřících? Ale určitě se jich dalo pozvat více, kapacita sálů byla naplněna maximálně z půlky. Asi jsme si zkrátka potřebovali trochu "očuchat" o co jde, než někoho pozveme. Příště to bude třeba lepší.

Byli jste spokojeni se služebními týmy?

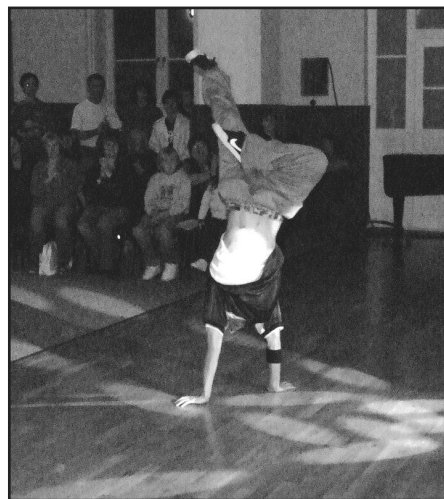
JS: Naprosto, byli výborní a milí.

LO: Co já vím, byli členové týmů úžasní. Díky.

VV: Služební týmy byly skvělé, nezaznamenal jsem žádný problém. Díky všem. Byli ochotní a navíc se většinou mile usmívali, což na takovéhle akci je potřeba :-).

ČTVRTEK WESSANI - HIP HOP

Čtvrtý den festivalu navštívilo přes sto dvacet převážně mladých lidí koncert hip-hopové skupiny Wessani. Nejprve to hoši rozjeli dole na parketu, kde předvedli neuvěřitelné kousky bboyingu a breakdance. Pak následoval samotný koncert, kdy roli DJ s virtuozitou převzal Duzsty a velmi otevřeně o Bohu reponoval jeho brácha Timmy. Svou bezprostředností a odvážností si získali mladé i starší posluchače, kteří je nechtěli pustit z podia a ještě téměř hodinu po koncertu s Wessany diskutovali.

Jak náročná byla příprava?

JS: Od listopadu 2007 do září 2008, samozřejmě jsem měl přestávky. Pro mě úplně nová zkušenost, sehnat sály, účinkující, grafický návrh na leták, tisk letáků, sehnat někoho na výrobu www stránek, propagace, živý vstup do radia, modlitby, aby někdo přišel a podobně.

LO: Pro mne moc ne. Já jen hlídal Jardu, zda se dostatečně snaží :-).

VV: Pro mě až tolik ne, já do toho vstoupil až pár měsíců před akcí. Nejvíce práce udělal Jarda. Takže z mého pohledu to zas tak náročné nebylo.

Dělali byste něco po zkušenostech, které jste udělali, jinak?

JS: U propagace letáků v tramvajích nikdo neviděl ani kus, takže nějak to lépe ohlídat.

LO: Musíme se více zamyslet nad dramaturgií a některými detaily jako je propagace (některá asi byla neúčinná a zbytečně drahá) a technickými detaily (například by bylo dobré promítat texty, což jsme nedělali).

VV: Určitě se budeme muset lépe zamyslet nad propagací, inzercí v tramvajích se ukázala jako neúčinná a nekontrolovatelná. Taky to chce lépe připravit samotnou dramaturgií a rozmyslet, koho pozvat příště a co je hlavním cílem festivalu. Určitě se musí mluvit o kvalitě ozvučení, vhodnosti prostor pro ten či onen druh hudby a tak. Některým kapelám nebylo moc rozumět, což v případě, kdy chtějí svými texty sdělovat křesťanské poselství je docela podstatné. Multimediální recitál Ivety Kuželové byl rozhodně výtvarně úžasný a technic-

ky zajímavý, nicméně množství doprovodných efektů příliš odvádělo pozornost od samotných písniček a jejich textů, to si myslím, že příště nemůžeme dopustit. Budeme také muset více propracovat otázku moderování.

PÁTEK MICHAEL - WHITE ROCK

V pátek navštívilo festival Dny dobrých zpráv zatím asi nejméně lidí - kolem 70. Je to škoda, protože whiterocková skupina Michael předvedla opravdu profesionální výkon. Rocková hudba na špičkové úrovni byla doplněna jasnými texty o Bohu a jeho dobroty. Svým vystoupením Michael dokázal k tanci vyburcovat značnou část publika, a to včetně pořadatelů ve středních letech, kteří zavzpomínali na doby, kdy po rockových koncertech ještě jako nevěřící chodili. Oč lepší je touto tvrdou muzikou oslavit Boha.

SOBOTA TOUCH OF GOSPEL

Poslední den festivalu byl zakončen, jak jinak, když šlo o Dny dobrých zpráv, gospelovým koncertem. Plzeňský soubor Touch of Gospel předvedl téměř sto třiceti posluchačům směs gospelů známých i méně známějších v nápadité aranži. Bylo vidět, že členové souboru si zpěv opravdu užívají, a vědí o kom a proč zpívají.

Jací byli účinkující?

JS: Frýdlantští si nás chválili jako výborné obecenstvo, Wessani byli rádi že je nedusím, protože nastoupili na tramvaj a jeli opačným směrem a dorazili 10 minut před vystoupením. U Michaela jsem ocenil, že hráli naplno, i když jsou zvyklí na více obecenstva.

LO: Byl jsem na pěti ze šesti programů a mně se líbili a reakce účastníků byly, myslím, také pozitivní.

VV: Pohodoví, nadšení, spokojení. A dobří - myslím, že všichni odvedli dost dobrou práci ve své branži.

Trefili jsme se do vkusu a zájmu?

JS: Bylo to pestré, takže myslím, že ano.

LO: Program měl široký záběr a tak myslím, že jsme se něčím trefili skoro každému.

VV: Zdá se, že ano. Možná větší odezvu jsem čekal na rockový koncert, i dnes jsou rockové koncerty hojně navštěvované, ale zdá se, že ve sboru nemáme moc rockových fanoušků. Možná to bylo ale i tím, že skupina Michael není u nás tak známá. Přestože byli opravdu dobří a profesionální.

DALŠÍ FOTOGRAFIE NALEZNETE NA WEBOVÝCH STRÁNKÁCH NAŠEHO SBORU

<http://kspraha.cz/fotogalerie>

Asi ještě není rozhodnuto napevno, ale můžeme se těšit na pokračování?

JS: No já bych rád, Vláďa už při moderování večerů něco nadhazoval o prvním ročníku nějakého festivalu, tak uvidíme.

LO: Na výjezdu vedení sboru jsme si řekli, že konečně rozhodnutí padne do konce listopadu. Já bych do podobné akce chut' měl. Bude myslím dobré, když se ozvou i čtenáři SD. Chcete do toho jít znovu? Budete se modlit a někoho pozvete?

VV: Co se mě týče, já bych do toho určitě šel. Myslím, že i finančně to nebyl zas takový propadák. A je to výborná příležitost, jak nevěřící přátele konfrontovat se zvěstí evangelia naprosto neformálním způsobem a ukázat, že jako křesťané máme co dát. Kromě dobrých zpráv i dobrou kulturu.

V Boží režii

Tak už je to tady. Dny dobrých zpráv začaly. Uplynulé dny jsem trávil hodně času rozesíláním e-mailů a esemesek na všechny strany a zvala své nevěřící kamarády, sousedy i příbuzné. Přijde z nich někdo? Jak týden postupoval, tak mi přibývalo zpráv na mobilu typu: „Promiň, ale něco mi do toho vlezlo, tak snad někdy jindy...“ Povzdychla jsem si – jako už tolikrát. S manželem jsme se za to hodně modlili, tak proč to nevychází?

Na poslední sobotní koncert gospelů ale přišla zpráva od dvou našich přátel: „Tak, kde si dáme sraz?“ Zajasala jsem. Koncert se vydařil. I když pro naše přátele, kteří příliš neovládají angličtinu, byly texty vlastně nesrozumitelné, přeci jen k závěru padlo i pár českých vysvětlujících vět od kapelníka. O tom, co pro něj Bůh znamená, co pro něho Ježíš udělal.

Měli jsme s kamarády domluvené, že si prodloužíme večer v nedaleké hospůdce. Čas plynul a už to vypadalo, že to bude sice

příjemný večer, ale zase jen s prázdnými řečmi. Z ničeho nic se ale kamarádka zeptala: „Promiň, jestli vám to bude nepříjemné, ale mě celou dobu vrtá hlavou, jak je to s tím Ježíšem, co o něm byla na koncertu řeč?“ A my jim mohli zcela v Boží režii říct celé evangelium. Už jsem to dlouho nikomu nevyprávěla, tak se mi ze začátku trochu třásl hlas a obtížněji hledala slova, ale teď si zpětně myslím, že za nás v tu chvíli mluvil Pán. Nežůstalo jen u toho nádherného příběhu s Ježíšem, chtěli slyšet víc a porozumět tomu, čemu s manželem věříme.

Naše kamarádka je učitelkou na základní škole a NIKDY neslyšela CELÝ příběh evangelia. Ona Ježíše opravdu znala jen jako to malé miminko, co o Vánocích naděluje dárky pod stromeček. Už se asi dlouho pohybuji převážně ve společnosti křesťanů a tak jsem skoro zapomněla, že můžou být ještě lidé, kteří ten příběh opravdu ještě neslyšeli.

Kamarádi ještě ten večer (vlastně noc) jeli

do Plzně za rodiči a my si s manželem uvědomili, proč zrovna tihle dva neodřekli (měli by k tomu dost důvodů) – asi to bylo proto, že to měl Pán ve své režii! Ale nebyť zase naší ochoty někoho pozvat – tak by neměl co režirovat ☺.

Jitka

Proto tu jsem, abych řekl všem o největší lásce, co změnila mne „Kdyby ...“

Nebyl jsem vždy vzor člověka, který by rád a splavně navazoval vztahy, ale Bůh mě v tom vážně změnil (to by ovšem bylo na jiné svědectví).

Dostal jsem se do situace, kdy v mém okruhu je dost lidí, kterým jsem vyprávěl o Bohu a osobně jim svědčil. Nebylo však mnoho možností, kam je tzv. nezávazně pozvat mezi křesťany.

Když jsem uslyšel o tom, že se připravuje festival Dny dobrých zpráv, srdce mi poskočilo radostí. Začali jsme se doma modlit, koho z našich přátel pozvat.

Pozvání nakonec přijal prodejce Nového prostoru, kterého téměř denně vídám v práci, dále kolega z práce a do třetice můj kamarád za sportovního kolbiště.

V pondělí jsem s prvními dvěma navštívil divadelní skeče Frýdlantských dramatiků. Byl to nádherný pohled - vidět lidi bavit se a smát na křesťanské akci. Byl to pro mě a hlavně pro mého přítele (prodejce NP, který si smíchu ve svém životě moc neužil) velký zážitek. Oba dva mi pozvání si nakonec vyzvedli Bibli a děkovali mi za hezký večer.

Ve středu jsem se svým „sportovním“ přítelem Tondou navštívil divadelní před-

stavení KLaP. Skvěle nasazení herců a smysl této hry natolik ovlivnilo mého kamaráda, že by toto představení a ještě jiná jemu podobná chtěl vidět znovu. Po mé žertovné nabídce, zda-li nechce jít na čtvrteční Hip-hop (Tonda je regulérní důchodce, a proto jsem myslel, že budu vtipný), zareagoval doslova: „To bude super!“ Usměv mi ztuhl, ale srdce poskočilo - Wessany jsem původně neplánoval.

Ve čtvrtek jsem dorazil na smluvené místo o půl hodiny dřív (to já rád) a k mému překvapení se také Tonda objevil pár minut po mně. Krásně jsme si popovídali o křesťanství. Byl to dobrý, od Boha připravený čas. Na koncertě jsme si povídat rozhodně nemohli, ale Tonda se prokázal jako duševně velmi mladý a hodnotil celé vystoupení mladých kladně. Také tam měl rozhovor s jedním bratrem z církve.

To nejlepší nakonec. Ze tří pozvaných mužů začali dva navštěvovat kurzy Alfa. Díky Bože - dobrá práce. Chci také touto cestou poděkovat všem, kteří se nějak zapojili do této akce - byla výborná a už teď se těším na její 2. ročník.

Miloš Padevět

V televizi, na internetu i v novinách, se objevilo několik článků a nespočet diskuzí, zda jsme se měli po podpisu Mnichovské dohody bránit či ne. Probírala se otázka našich pevnostních opevnění, zbraní, morálky a odvahy, jestli by nám tehdejší Spojenci přišli na pomoc či ne. Vypadá to, že skoro každý na to má nějaký jasný názor. Ano nebo ne.

„Měli jsme se bránit, i když bychom zřejmě nakonec prohráli.“ „Dobře, že jsme se nebránili, protože jinak by na nás hodili odpovědnost za vznik války.“

Dnes, po 70 letech, to sice můžeme hodnotit s odstupem, ale jak je vidět, názory jsou různé stále. Nemůžeme totiž s jistotou říct, jaké by to bylo, „kdyby“...

V září na tomto místě psal Luboš Ondráček o „dělostřelecké přípravě“ - společných modlitbách za Dny dobrých zpráv. Během čtyř modlitebních se scházelo mezi 5 - 17 lidmi. (Sedmnáct bylo na poslední modlitebni, když se k nám připojili také tři sourozenci z jiného sboru.) Bylo to dostatečné „ostřelování“ nepřítele? Těžko říct...

Tomáš Božovský

AKTUÁLNĚ

ROZTOUŽI SE PO NĚM!

Setkání celého našeho sboru KS Praha bylo jako vždy výjimečné. Ovšem asi deset minut před začátkem to vypadalo na minimální účast. Ale jelikož většina z nás chodí přesně, nebo lehce po, při první chvilce, interpretované „překvapivě“ skvělou kapelou, byl sál v Ládví téměř zaplněn.

Hudební skupinu, složenou z převážně mladounkých a mladých křesťanů vede Ted Whang. Chválu mají také na „6“, každou druhou neděli v měsíci. Kromě „obyčejných“, ale mocných chval mě zaujaly pěkně graficky vyvedené promítané texty písní.

Luboš Ondráček připomněl známý biblický úsek 1Sam 6,21-22. Pelištejci vrátili Izraelcům Hospodinovu truhlu, ti ji uložili pod dohled Eleazara. A až po dvaceti letech se Izrael znovu roztoužil po Hospodinu. Luboš se ptal „Proč až za dvacet let?“ „Ze sedmého verše čtvrté kapitoly se dá vypo-
zorovat, že to bylo kvůli zklamání celého národa.“ Po nevidané a nepředpokládané porážce Izraele Pelištejci padlo, kromě obou synů Eliho, na třicet tisíc Izraelců. **Zklamání trvalo tak dlouho, než dorostla nová generace, která již zklamaná nebyla.** To je vidět i na Československu po roce 1938 - po Mnichově se lidé vzpomínali až po letech a zrovna tak po zklamání

v roce 1968. A byla to převážně mladá generace, která povstala v roce 1989.

V 90. letech přišlo hodně lidí do Církve, ale nestalo se nic radikálního. Byly plné stadiony, ale dál už nic. „Dnes po dvaceti letech vyhlížím poslední žej.“

Bude mít tři proudy:

1. Generace mladých povstává, aby oslovila mladé kolem sebe.
2. Střední generace se nechá uzdravit ze zklamání.
3. Stará generace, ti, kterým je nyní již 70-80 let.

„Staré víno je chutnější, mladé by staré měchy roztrhlo, ale staré víno může být i v nových měších - můžeme předávat zkušenosti. Takže se netěšte na důchod, v křesťanství důchod neexistuje!“ Povzbuzoval nás Luboš. Připomněl jeden výrok Alana Vincenta: „Chci zemřít na bojišti, ne v domově důchodců.“

Můžou být také jednotlivci, kteří, i když je národ zklamaný, zvítězí nad svým zklamáním. Jako v Janovi 21:2-3. Učedníci nemohli ulovit ryby - když někdy nemůžeš najít Boží povolání, upneš se k něčemu jinému - k rodině, práci - to ale nemůže naplnit. Jedině správné místo v Těle Kristově přináší plnou radost a pokoj. Potom, když Petr mluvil se vzkříšeným Ježíšem a Ježíš mu řekl:

„Následuj mě“, stává se vedoucím.

„Odpust sobě i druhým, nehledej viníky, následuj Ježíše.“ Eleazar dvacet let hlídal truhlu, o kterou nikdo nestál. Eleazar znamená „Bůh pomáhá a pomohl“. To je klíčové pro to, abys obstál i v úkolech, které tě už nebaví.

Luboš řekl: „Rád bych měl návod, proč se Izrael znovu roztoužil po Bohu, ale nemám ho“.

„Ptal jsem se tady, jestli se můžu já sám více roztoužit po Hospodinu. Můžeš? Myslím, že ANO! Můžeme mít nový oheň, znovu se nadchnout - máme potenciál vítězit“.

Když se rozhorlíme po Bohu, přijdou změny - pokání, protože uvidíme své hříchy. Izraelci pálili modly a shromáždili se (1Sam 7,4-10). Pak se objevil Nepřítel - Izraelci se báli, možná se bojí rozhorlit, aby si tě Nepřítel nevšímal. Ale Hospodin se jich zastal, Izrael vyhrál a vzal zpět, co bylo ukradené. **Když věříš Ježíši, platí, že silnější je v tobě, než ve světě. Co uděláš s hříbními, které od Boha máš?**

Pro modlitby za rozhorlení se, proti zklamání a za uzdravení šlo dopředu hodně z nás. Ale Bůh chce jednat s každým, a může kdekoli. Roztouži se po NĚm nově!

Nanda

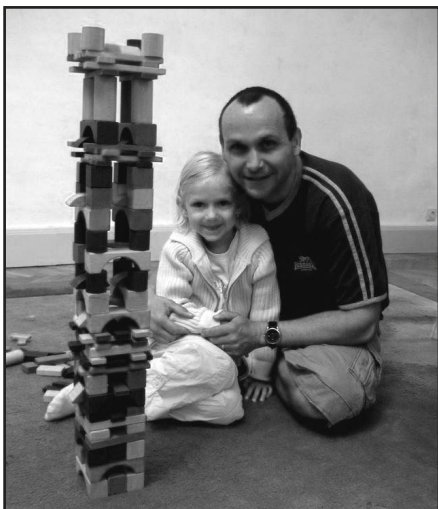
NOVINKY Z BETELU

Naši milí!

Mnozí z vás projevíli nový zájem o naši službu a zprávy z „bojiště“. Rádi bychom je posílali pravidelně, asi jednou za dva měsíce. Klidně nám pište a posílejte otázky, budeme se snažit na ně v našich zprávách odpovídat. Pokud budete vědět o někom, kdo má o naše zprávy zájem, rádi ho zařadíme do adresáře. Nově můžete také navštívit naše webové stránky, kde se o nás dočtete všechny důležité informace na www.betel.org/cz.

Je to přesně 3 roky, co jsme se s dětmi přestěhovali do Kralup nad Vltavou. Těžko se nám věří, že místo zahrady jsme měli zaneřádnou džungli, byli jsme bez elektriky, topení, teplé vody a splachovacího záchodu. Dnes máme veškerý „luxus“, fungující podnikání a středisko, kde se alkoholici a narkomani uzdravují ze závislosti a poznávají Ježíše Krista. Děkujeme našemu Pánu za to, že je věrný a přes všechny překážky nás dovedl až sem.

Asi největší novinkou je, že už nejsme na všechno sami, ale přidali se k nám James a Míša Wrightovi. James je bývalý narkoman z Betelu v Anglii a Míša je Češka z Křesťanského společenství Praha. Vzali se v Anglii letos v dubnu a měli vizi přijet

nám do Kralup pomáhat. Bylo ale nutné zajistit jim ubytování. Začali jsme s vestavbou do stodoly, kde měli mít byt 2+KK. Přijely dva týmy z Ameriky, které se stavbou začaly. Bohužel v průběhu došly peníze a stavbu jsme museli pozastavit. Modlili jsme se, aby Pán dal peníze, protože jsme opravdu zoufale potřebovali pomoc Jamese a Míši. Pán Bůh nás překvapil úplně jiným řešením. Místní katolický farář nám nabídl pronájem katolické fary ve Velvarech (10 min od nás), kde je zrekonstruovaný pěkný byt 3+1. Podmínky, které stanovil, jsou více než výhodné. K bytu patří ještě malý dvorek a další prostory, které chce pan farář také zrekonstruovat a my je případně budeme moci využívat pro kontaktní centrum apod. Pán má vždycky připravené zázračné řešení. James a Míša přijeli minulý týden a zabydlují se. Modlete se za ně, aby si brzy zvykli a rychle převzali všechny své povinnosti.

Doufáme, že jejich pomoc nám zajistí více času na oblasti služby, na které nebyl čas. Jedna z věcí, které bychom rádi podnikli, jsou návštěvy v církvích. Rádi bychom představili Betel i ve vaší církvi. Pokud budete mít zájem o naši návštěvu, svědectví nebo kázání, ozvěte se nám na náš email. Rádi bychom také zopakovali „Den otevřených dveří“, na který minule přijelo asi 10 lidí. Pokud byste měli zájem Betel navštívit a prohlédnout si středisko, je to, po předchozí domluvě, možné. Když bude více zájemců, navrhne různé termíny.

Práce na vestavbě, kde měl být i byt Jamese a Míši, zatím z finančních důvodů nepokračuje. Až budou peníze, určitě bude dokončena a využijeme ji jako další nezbytné zázemí pro kluky v programu.

Úspěšně jsme dokončili rekonstrukci střechy stodoly a teď pracujeme na nové betonové podlaze v našem dobročinném obchodě. Obchod se díky nové podlaze zlepší i z kvalitní.

Jako rodina se máme moc dobře. Jakub v září oslavil osmé narozeniny a Hance bude teď v říjnu šest. V Kralupech jsou zvyklí a mají to tu rádi.

Odpovědi na vaše nejčastější otázky: Co je náplní vaší práce?

V Betelu pracujeme naplno, což znamená, že nám opravdu nezbývá čas na nic jiného. Do příjezdu Jamese a Míši, jsem (Petr) řešil vše od správy budovy střediska (rozbité WC prkynko, neodtékající odpady) přes nákup aut,

organizaci kolem našeho dobročinného obchodu, stěhování, webové stránky, reklamy, pracovní úřad a zdravotní pojištění, až po pastorační „kluků“ v programu. Veronika mi s tím vším pomáhá, dále má na starosti pokladnu střediska, korespondenci, děti a studuje dálkově v Hradci Králové sociální pedagogiku. Přestože máme oba desetiletou praxi, vzdělání v oboru začíná být se vstupem do EU v podstatě nezbytné.

Pracujete v Betelu na plný úvazek?

Ani jeden z nás nemáme od Betelu plat!! Fungujeme i nadále jako misionáři a jsme placeni z darů od dárců z Anglie a z Čech přes Nadační fond KMS. Každý měsíc spoléháme na Pána, že se o nás postará.

Zvěstujete evangelium všem narkomanům, kteří k vám přijdou?

Ano. Zvěstování evangelia je naším prvotním úkolem. Každý narkoman/alkoholik, který u nás stráví alespoň jeden den, slyší více či méně o Kristu. Každé ráno máme krátké shromáždění, kde se sdílí svědectví, chválíme Pána a modlíme se. Jednou týdně se sdílíme u pořadu Exit 316 a jednou týdně večer máme shromáždění s chvalami a kázáním. Spontánně se kluci sdílí mezi sebou při práci, jídle apod.

Témata k modlitbám:

- 1) Noví kluci – už 4 měsíce nepřišel nikdo nový, modlete se s námi za průlom.
- 2) Stávající kluci – někteří jsou s námi kolem 9 měsíců, to je krizový čas, kdy mají pocit, že jsou v pohodě a mají tendenci odejít, i když zdaleka ještě nejsou dost silní, modlete se, aby zůstali.
- 3) Zdraví – zvláště Veronika je v poslední době pořád nemocná, modlete se prosím za ochranu nás všech.
- 4) James a Míša – aby si zvykli a rychle se zapojili do života komunity.
- 5) Za Wolfganga – to je Němec, vedoucí, který bydlí s klukama ve středisku, je toho na něj kolikrát moc, modlete se za sílu, moudrost a trpělivost.

Děkujeme za váš zájem o naši službu. Pište, mailujte, volejte, ptejte se!

S láskou,

Petr, Veronika, Jakub a Hana Tišá

(petrveronika@hotmail.com)

Princezna na hrášku

**Má to deset očí a deset nohou.
Co je to?**

Než si to rozmyslíte, něco vám povím. Jsou tu všude. V koupelně visí, za skříní dělají, že nejsou (ale já je stejně vidím), v kuchyni čekají, až jim do domečku spadne drobek... rozmazlenci. Taky je znáte. Ale vsadím se, že jich v pokoji nikdo nemáte víc než 28. Nikdy jsem je nijak zvlášť nemilovala. Dokonce, když někdy došlo na to, že bychom byli někde spolu, dala jsem jim galantně přednost (přece se tady nebudeme mačkat všichni...).

Pavouci. Snažila jsem se s nimi domluvit, že kolem postele a psacího stolu bydlím já a oni ať se nastěhují do rohu za police (abychom na sebe nemuseli trapně koukat). Vypadalo to, že pochopili. Když jsem ale zjistila, jací jsou to pokrytci, byla jsem bez sebe. Na výmluvu jednoho z nich, že je u mě v posteli poprvé a to jen kvůli tomu, aby odtamtud uklidil mouchu, abych to v noci neměla tvrdé, jsem nenaletěla. (Nevím, co čekal. To už bych dala přednost výmluvě, že mu tam upadl šroubovák a nemá si teď čím utáhnout vodovodní kohoutek.) Bože, kdo ty pavouky vymyslel?

A bylo to celé tím horší, že bylo jasné, že

se pavouci stejně jako já nevyvinuli ze smetí ve vodě a že tady tudíž, stejně jako já, nejsou omylem. OK, Pane. Chceš, abych se jich bála? Vždyť v Bibli píšeš, že se nemusíme nikoho bát. Tak jak je to s těmi pavouky? Proč se jich bojí tolik lidí (a chudák já...)? Tak prosím, ať se jich nebojím.

Když jsi zařídil i to, aby mi neujel autobus, tak by pro tebe strach z pavouků mohl být hračka... Vždyť tobě se konec konců líbí a já

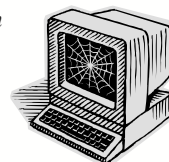
se nechci bát něčeho, s čím sis dal takovou práci.

Co vám budu povídat, ne, že by se hned něco změnilo. Ale když jsem po nedlouhém přemýšlení dospěla k závěru, že zařídít, aby se někdo nebál pavouků, není pro Boha žádný problém a nepřišla jsem na nic, proč by to platilo na všechny kromě mě, začala jsem se těšit, až jednou objevím nějakého obzvláště tlustého a dlouhonožného a řeknu si: „To je ale fešák!“

Bůh to dokázal! Dokonce s těmi svými nohatými spolubydlicemi kamarádím natolik, že jsem jim dovolila, aby mi koukali přes rameno na to, co vám píšu (v ostatních případech nemám ráda, když mi někdo přes rameno kouká).

To je škoda, že jste to nikdo neuhodl... je to Marta Hrabcová s pavoukem ve spacáku.

*(Otištěno se svolením
jmenovaného pavouka
i Marty Hrabcové)*

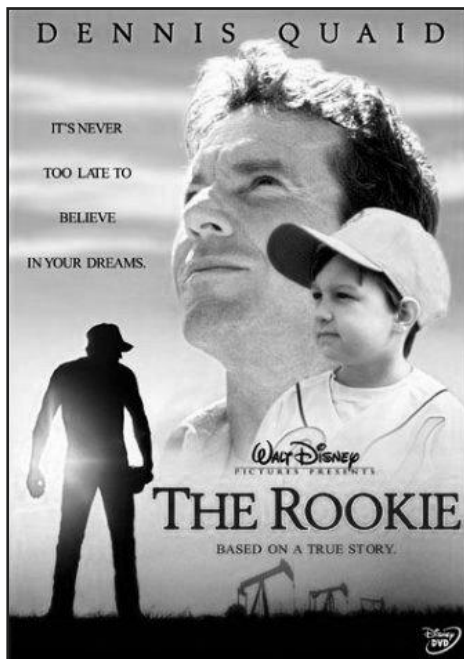

NA CO SE DÍVÁME A CO SI ČTEME

Hráč

U filmů s tímto názvem bych očekával dramatický děj z nějakého hráčského doupěte. Nic takového se zde nekoná. Jedná se o napínavý příběh ze sportovního (baseballového) prostředí.

Jim Morris (Dennis Quaid) byl od dětství vášnivým hráčem baseballu. Rodiče se spolu s ním museli neustále stěhovat za prací, což kvalitě hry nijak neprospívalo. Nezáměr otce o jeho sny a přání vedly k vzájemnému odcizení. Jednoho dne byl otec pracující jako výstrojný náčelník převelen do města, kde se Jimův oblíbený sport nehrál vůbec. K baseballu se dostal až na střední škole, ale sen o kariéře v první profesionální lize ztroskotat na neustálých zraněních. Oženil se a začal pracovat jako trenér středoškolského týmu nedaleko svého bydliště. Kluci se scházejí spíše pro radost z pohybu a jakákoli ctižádost jim je cizí. Jeden až dva vyhrané zápasy za sezónu považují za úspěch. Na jednom tréninku nahradí Morris nepřítomného nadhazovače. Jeho nadhozy jsou pro vysokou rychlost zpočátku nechyatelné. Po překonání šoku, že trenér umí taky hrát a nejen o tom povídat, mu svěřenci navrhnou sázku, kterou Jim přijme. Vyhrají-li středoškolský pohár, on se pokusí dostat jako nadhazovač do první ligy. Tým začne kráčet od vítězství

k vítězství a Jim Morris začíná přemýšlet, zda je v tak vysokém věku ještě reálný vstup do profesionálního sportu. Není to jen věk, co musí brát v úvahu. Je ženatý. S manželkou Lorri (Rachel Griffiths) mají tři děti. Celá rodina by se musela na čas obejít bez příjmů, což si nemůžou dovolit. Složitě rodinné dile-

ma nenápadně rozhodne až syn Hunter, začínající hráč a velký fanda baseballu. Milující matka a manželka si díky jemu uvědomí, co pro ty „její dva chlapy“ sport znamená.

Snímek má dvě roviny, sportovní a psychologickou. Řešení rodinných vztahů zde není potlačeno jako u jiných podobných snímků. Není zde ani opomenuto hledání cesty k sobě navzájem mezi Jimem Morrisem a jeho otcem. Do uzdravení vztahu musí oba hodně investovat. Děj se rozbíhá dost pomalu, což může milovníkům akčních scén vadit. Nám se film líbil hned od začátku. Na serveru ČSFD mu Pavla dala dokonce 100% (pět hvězdiček), já „jen“ čtyři. Celkové hodnocení je 63%. Pro většinu hodnotitelů je tento film sice zajímavý, ale málo adrenalinový.

Snímek podle skutečné události natočil režisér John Lee Hancock. Do kin byl uveden v roce 2002. Na DVD se dá sehnat i pod 150 Kč. V půjčovnách k sehnání je, i když velmi omezeně. Třeba ale budete mít štěstí a film seženete ve výprodeji za „babku“, jako Pavla. Ještě malé upozornění. Oficiální text distributora uvedený na obalu DVD příliš nesedí se skutečným obsahem.

Pavel Rosecký

NA NÁVŠTĚVĚ U NAŠÍCH MISIONÁŘŮ V ROVINJI

Výjezdové setkání staršovstva

Sborovní starší a vedoucí některých služeb jako každý rok měli své (letos již druhé) výjezdové vikendové setkání. Tentokrát bylo spojeno s půstem a bylo ve Sloupu v Čechách. A jako vždy i tentokrát bylo témat k probírání mnoho.

Hodnotili jsme jednak jak se nám daří naplňovat naši letošní prioritu, tedy zvěstování evangelia. Na některých regionech se více o evangelizaci káže, velmi pozitivní vývoj je vidět na mládeži, kde hodně mladých lidí je pro evangelizaci zapáleno. V souvislosti s tím jsme hodnotili i festival Dny dobrých zpráv. Převládalo velice pozitivní hodnocení, které se mířilo s trochou zklamání z nižší zapojenosti členů sboru, a to zvláště v modlitební přípravě před akcí. V některých zdá se přetrvává postoj, že sbor nemůže udělat kvalitní akci a nemá cenu tam nikoho ani zvat. A je velice obtížné takové lidi k čemukoli motivovat. Ti, co se do akce zapojili byli povzbuzeni už jen tím, kolik lidí z necírkevního prostředí

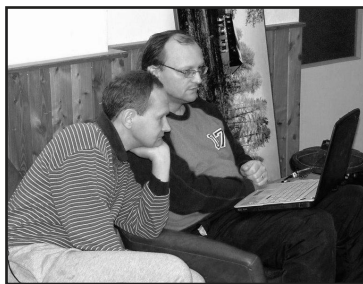
akci navštívilo a jejich zájmem.

Věnovali jsme se i sborovým financím, protože jako každý rok na podzim nás čeká sestavení rozpočtu na příští rok a nastavení poměru odvodů z desátku z regionů na centrum. Udělali jsme si takovou malou inventuru toho, co jako celek děláme a kolik to stojí a zda je to efektivní.

Obsáhlým teologickým, ale i praktickým tématem byla otázka, jaký postoj máme zaujmout k lidem, kteří byli ve sboru, dopustili se cizoložstva, rozvedli se se svými partnery a byli ze sboru vyloučeni a nyní se chtějí do sboru vrátit. Podstatnou otázkou je, jak se projeví, že ze svého hříchu činili pokání. Diskuze byla dlouhá a podnětná, nenalezli jsme ale jednoznačnou shodu ve všech otázkách a tímto tématem se budeme dále zabývat. Zřejmě je, že je to téma citlivé a vždy bude nutno řešit některé otázky individuálně.

Na regionu Střed se chystá pověření pastora, kterým bude, pro mnohé možná překvapivě, Vladimír Hoblík. I o této praktické otázce jsme mluvili a své vyjádření na předtočeném videozáznamu připojil i Petr Kácha, který byl v době výjezdu staršovstva v Izraeli.

Vyučováním a biblickým rozбором na téma vztahu k autoritám nám posloužil Miloš Kačírek. Mnohé jeho myšlenky byly pro nás objevné a nové. Je zřejmé, že Písmo má na poslušnost obecně mnohem vyhraněnější názor, než naše humanistická společnost.

David Drapák ve svém slovu o inspirativní bohoslužbě otevřel i otázku, zda jsme se vyrovnali se všemi věcmi v minulosti a zda nejsou stále lidé, kteří byli poškozeni tím, že je někdo přímo manipuloval nebo že vedení sboru manipulaci

připustilo resp. jí i někteří vedoucí podlehli. Po diskuzi následovaly modlitby pokání, které evidentně otevřely dlouho neuzdravené věci a přinesly pročištění vztahů i duchovní atmosféry. V této oblasti chceme dále hledat, zda je třeba něco dořešit a v jakých duchovních tlacích stojíme. Pro rocko modlitební tým se bude zabývat obrazy a slovy, které k tomu byly přijaty.

Na závěr jsme jako vždy slavili Večeři Páně. Domů jsme se vraceli v husté mlze, ale díky Boží ochraně jsme všichni v pořádku dojeli.

V. Vácha

NOVÉ MÍSTO PRO SBOROVÁ SHROMÁŽDĚNÍ?

Již nějakou dobu sháníme vhodné místo pro naše společná shromáždění první neděle v měsíci. Místo musí vyhovovat svou velikostí pro shromáždění dospělých i dětí, sál i zázemí musí mít určitou úroveň a také není zanedbatelné dopravní spojení. V poslední době se scházíme v KD Ládví.

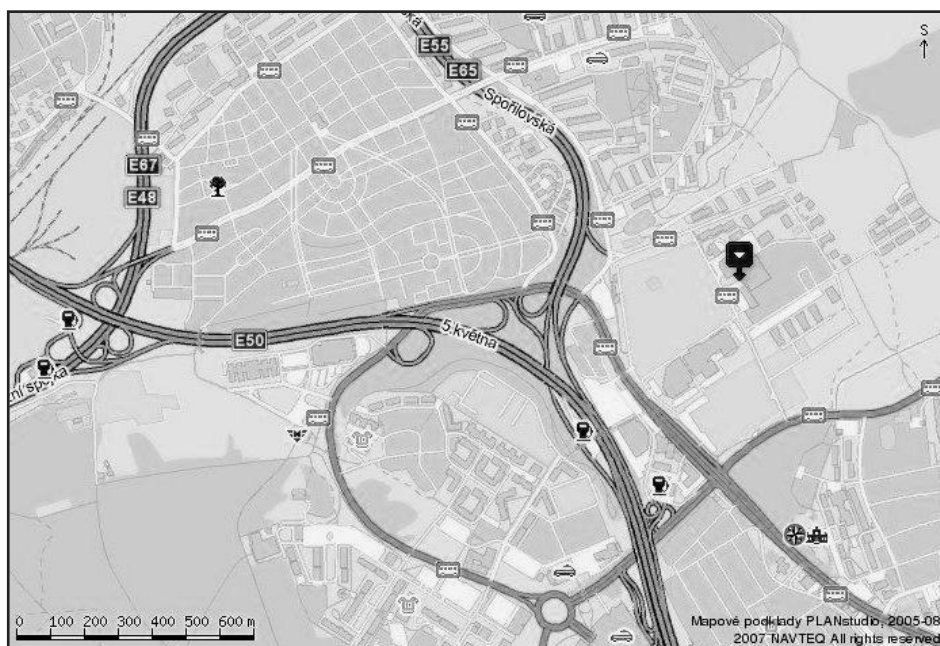
Na prosincové shromáždění 7. 12., kdy máme shromáždění dohromady se školními dětmi, chceme vyzkoušet další místo. Je jím **sál II v TOP hotelu, Blažimská 4, Praha 4**. Na místo shromáždění je možné dojet autem (dálnice D1 – exit 1 Spořilov a dále ulicemi Turkovou a Klapálovou).

U hotelu je buď placené parkoviště, nebo lze parkovat v okolních ulicích. Hromadnou dopravou metrem C na Chodov a dále autobusem 115 do stanice Městský archiv. Je možné také dojet pěšky. Autobus jede cca 6 minut, ale delší trasou, než se jde pěšky a má v neděli delší intervaly – ideální v neděli je nastupovat ve 14:30. Povzbuzuji vás k účasti nejen na tomto společném shromáždění a uvítám vaši reakci, zda vám více vyhovuje Ládví nebo TOP hotel.

V lednu se zúčastníme společného shromáždění KS ČR, které bude v neděli 11. 1. 2009 na Smíchově. První lednová neděle

bude příští rok výjimečně regionální.

Lubomír Ondráček

AGLOW, mezinárodní a mezidenominační sdružení žen

zve na další setkání,
které se koná v pátek **7.11. 08**
v 18:00

v „kavárně“ ve dvoře,
Soukenická 15 (CB), Praha 1.
Hostem bude

Rosane da Silva z Brazílie.

Jako obvykle chceme společně
chválit Boha, sdílet se o tom,
co Bůh činí v našich životech,
potěšit se a povzbudit.

**Jste srdečně zváni
i se svými přáteli.**

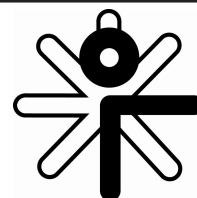
MeetPoint DAY

Ježíš pro DĚTI pro Ježíše

**8. listopadu,
10 - 15 hod**

**v aule zákl. školy TGM,
Ortenovo nám.**

**Sport. obuv do tělocvičny
a
velkou svačinu
s sebou.**

**Mládež
KS Praha**

Křesťanské společenství mládeže
Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

SETKÁNÍ MLÁDEŽE

DOROST (12-15 LET)

středy 17:00-19:00 hod
více info Maruška Bukáčková
775 641 671
marie.buckackova@kaes.cz

POROST (15-18 LET)

úterky 17:30-19:30 hod
první setkání se koná 16. září
více info Dita Frantíková
724 435 309
dita.frantikova@kaes.cz

ODROST (18-25 LET)

pondělky 18:30-21:00 hod
první setkání se koná 22. září
více info Michal Klesnil
737 984 138
michal.klesnil@kaes.cz

Premiéra!

AUTOBUS

dramatizace novely C.S.Lewise **Velký rozvod.**
sobota 29.11. od 20:00 v KD Mlejn (Praha 13 - Stodůlky)
každý 10. návštěvník má vstup zdarma!

Kurzy ALFA

Každý večer začíná v 19:00 večerí, pokračuje pro-
mluvou na dané téma a následně diskuzí, v níž hosté
mohou příslušné téma dále rozvinout, podrobit kritice
či se podělit o své zkušenosti.

Kurz bude probíhat ve sborové budově v Praze 8, Na
Žertvách 23.

Za hostitelský tým

Miloš Poborský

Kontakt: milos.poborsky@quick.cz, 777 277 744

6. listopadu	Proč a jak se modlit?
13. listopadu	Proč a jak číst Bibli?
víkend 22.-23.11.	Téma: Duch Svatý
27. listopadu	Jak odolat zlému?
4. prosince	Proč a jak mluvit o víře?
11. prosince	Uzdravuje Bůh i dnes?
18. prosince	A co církev?

Díradelní společnost KAPROS II., vás zve na představení

KLaP

Kříž, Lotos a Půlměsíc - trialog o smyslu bytí

Pondělí 3. listopadu od 20:00

KD Kaštan (Bělohorská 150, Praha 6)

vstupné 70,- Kč

představení není vhodné pro děti do 12 let

Představení vzniklo za podpory Magistrátu hl.m. Prahy

Evangelium pro mladé lidi

**E
X
I
T

3
1
6**

- ❖ Chceme prostřednictvím pořadu EXIT 316 na každotýdenních setkáních sdílet evangelium
- ❖ Prosíme za
 - ✓ usilovné **modlitby**,
 - ✓ **rozšiřování** této věci mezi potřebné lidi a
 - ✓ **povzbuzování** ostatních mladých lidí, ke zvaní svých přátel

!!! Začínáme: 9.10. 2008 a jedeme až do prosince !!!

- ❖ každý čtvrtek od 18.00 na Žertvách v prostorách mládeže
- ❖ kontakt: exit316.praha@kaes.cz; +420 777623818

9.11. v ŠEST hodin

**Ortenovo náměstí
škola TGM
Praha 7**

Šestá

**Večerní setkání pro mladé
kde to žije!**

A můžu tohle?

**hudba - video
tanec - scénky
nápojový bar**

!vstup zdarma!

Křesťanské společenství Praha
www.mladezpaha.kaes.cz/sesta
sesta@kaes.cz
724 435 309 – Dita Frantíková

SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

Sborové bohoslužby

Neděle 7. 12. v 15:00, sál II v TOP hotelu, Blažimská 4, Praha 4
(POZOR! ZMĚNA MÍSTA)

Setkání služebníků

sobota 29.11. v 9:00

Mimořádná biblická hodina

úterý 2. 12. v 18:15

Slouží Peter Game: Jak žít vírou v každém věku

Shromáždění modliteb, chval a vzájemné služby s Petem Gamem

pondělí 24. 11. v 18:00

Není-li uvedeno jinak, konají se sborové akce na adrese sboru.

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8

Kontakt

tel/fax: 284 822 294

e-mail: paha@kaes.cz

<http://paha.kaes.cz/>

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

Č.ú.: 179877055/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební	fond
682103	Angel Lama	

INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají: dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

- **Kolektivní vedení**
- **Shromáždění:** Ne 10:00, Komunitní centrum - Motýlek, Vlčkova 1067, Černý Most, (vchod z ul. Bouřilova, 2 min. od metra Rajska zahrada)
- **Počet členů:** 29/18/20

SEVER

- **Pastor:** Tomáš Božovský
- **Shromáždění:** Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo nám., Praha 7
- **Regionální modlitební:** pondělí 17.11. v 18:00 u Václavíků
- **Počet členů:** 110/28/50

ZÁPAD

- **Kolektivní vedení**
- **Shromáždění:** Ne 15:30
Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka), poslední neděle v měsíci Misijní středisko Barrandov
- **Počet členů:** 55/16/26
- **Vyloučení:** Luboš Poláček

JIHOVÝCHOD

- **Pastor:** Zdeněk Rašovský
- **Shromáždění:** Ne 9:30 (8:50 modlitební), Křesťanské centrum JM (vchod A), Modletická 1401, Praha 4
- **Počet členů:** 46/2/27
- **Výstup:** Michal Tábořík

STŘED

- **Kolektivní vedení**
- **Shromáždění:** Ne 10:00,
Strašnické divadlo, Solidarity 53, Praha 10
- **Počet členů:** 89/23/44

PALMOVKA

- **Pastor:** Martin Čunek
- **Shromáždění:** Ne 10:00, Na Žertvách 23
- **Počet členů:** 79/15/26
- **Výstup:** Zdenka Daňková, Zina Kuncová
- **Vyškrtnutí:** Antonín Bouška, Nad'a Horová

VÝCHOD

- **Pastor:** Otakar Kunzmann
- **Shromáždění:** Ne 16:00, Na Žertvách 23
- **Reg. modlitební:**
Ne 15:00 každou neděli v knihovně
- **Počet členů:** 86/11/18
- **Vyloučení:** Jaroslav Kakeš

JIH

- **Pastor:** Miloš Poborský
- **Shromáždění:** Ne 10:00 (modlitby 9:30), ZŠ prof. Švejcara, Mráčkova 3090, vchod B, Modřany, Praha 4
- **Modlitební chvíle:**
Ne 18:00 - Dáša Blažková, Slepá I/14
- **Počet členů:** 43/5/15

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor:

Tomáš Božovský, tel: 233 542 714,
724 435 310, e-mail: sd@kaes.cz

Redakce: Pavel Rosecký, Johana Dittrichová, Anna Slobodová

Přijem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail
sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 15. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 12 Kč.

**Příští číslo vyjde
v neděli 7. prosince 2008.**

